

"Οι επαναστάσεις δεν αυτοσχεδιάζονται, δε γίνονται αυθόρμητα ούτε από άτομα ούτε ακόμα από τα πιο δυνατά σωματεία. Ανεξάρτητα από κάθε θέληση και κάθε συνωμοσία, οδηγούνται πάντοτε απ' την πίεση των πραγμάτων. Μπορούμε να τις προβλέψουμε προαισθανόμενοι καμιά φορά το πλησίασμά τους αλλά δεν μπορούμε ποτέ να επιτυχάνουμε την έκρηξή τους.

Η επανάσταση ξέσπασε όταν ο κόμπος είχε φτάσει πια στο χτένι. Όταν η εκμετάλλευση και η καταπίεση του ελληνικού λαού από τον ξένο δυνάστη άρχισε να γίνεται ανυπόφορη, όταν ο λαός κατάλαβε ότι δεν του ταιριάζει η υποδούλωση σε κάθε είδους εξουσιαστή.

Το ριζώμα της επαναστατικής ιδέας έγινε μέσα από το νεοελληνικό Διαφωτισμό. Είχε ήδη υπάρξει μία δυναμική επανάσταση στη Γαλλία το 1789, που διακήρυττε την Ελευθερία, την Ισότητα, την Αδελφσύνη, εμπνέοντας σε όλους τους λαούς της Ευρώπης να παλέψουν ενάντια στην εκμετάλλευση και την απολυταρχική μοναρχία. Πηγή κάθε εξουσίας είναι αποκλειστικά το έθνος. Κανένα σώμα, κανένα άτομο δεν μπορεί να ασκήσει εξουσία που δεν απορρέει από το έθνος. Η Ελλάδα ήταν πλέον έτοιμη να επαναστατήσει.

Η κήρυξη της επανάστασης βρέθηκε μπροστά σε αρκετές διαφωνίες, με τον Υψηλάντη να προτρέπει να γίνει την άνοιξη του 1821 ενώ ο Τσακάλωφ με τον Μαυροκορδάτο υποστήριζαν πως έπρεπε να καθυστερήσει. Το Φλεβάρη του 1821 όμως οι φόβοι ότι οι οθωμανικές αρχές είχαν έλθει σε γνώση των επαναστατικών σχεδίων, οδήγησαν τον Υψηλάντη να κηρύξει την επανάσταση στη Μολδοβλαχία. Η επαναστατική φλόγα είχε ανάψει και στην Ελλάδα.

Οι ηγέτες είχαν αποφασίσει την 25^η Μαρτίου ως η ημέρα της εξέγερσης. Τελικά το έναυσμα δόθηκε στο δεκαήμερο μεταξύ 14-25 Μαρτίου σε διαφορετικά σημεία του Μοριά. Εμείς γιορτάζουμε την 25^η σε πλήρη εναρμόνιση και συμβολική τοποθέτηση τη μέρα αυτή ως ένα μήνυμα αναγέννησης του ελληνικού κράτους όπως στον ευαγγελισμό ήλθε το χαρμόσυνο μήνυμα της γέννησης του Μεσσία που θα άλλαζε τον κόσμο. Ήταν ωραίο το Σούνιο τη μέρα εκείνη του Ευαγγελισμού πάλι με την Άνοιξη.

Η ισχύς της έκρηξης αιφνιδίασε δυσάρεστα, όχι μόνο τις έντρομες ηγετικές ομάδες που φυσικά την απεχθάνονταν, αλλά και την υποτιθέμενη <<αστική πρωτοπορία>> που επεδίωκε με τελείως διαφορετικό τρόπο την αλλαγή του κυρίαρχου σκηνικού.

Οι μάχες ήταν πολλές, άλλες φορές νικηφόρες και άλλες όχι. Πολλά όμως ήταν και τα προβλήματα. Οι εσωτερικές αντιπαράθεσεις ήταν παντού παρούσες και πολλοί Έλληνες υπέσκαπταν τα θεμέλια της επανάστασης. Αλλά το πιο σοβαρό ήταν ότι δεν είχαμε την αναγκαία βοήθεια των Μεγάλων Δυνάμεων. Οι Έλληνες με προκηρύξεις τους προς τις ευρωπαϊκές δυνάμεις θα εκλιπαρήσουν την αρωγή τους. Εκκλήσεις για βοήθεια που θα πέσουν φυσικά στο κενό, καθώς κάτι τέτοιο δεν το επέτρεπαν, αφενός η τότε κυριαρχική συγκυρία-αφού τα χριστιανικά κράτη της Ευρώπης, στα πλαίσια του κυριαρχικού ανταγωνισμού και της ισορροπίας του τρόμου που είχε επιβάλει η <<ιερά συμμαχία>, ευνοούσαν προς το παρόν την εδαφική ακεραιότητα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας- και αφετέρου η ολοφάνερη στου εκπροσώπους τους, κοινωνική δρομολόγηση, από μέρους των καταπιεσμένων, της επαναστατικής διαδικασίας. Έτσι, οι πρόξενοι των ευρωπαϊκών κρατών όχι μόνο δεν βοήθησαν τους εξεγερμένους ραγιάδες αλλά αντιλαμβανόμενοι το ανεξέλεγκτο της επαναστατικής δραστηριότητας κατέφυγαν έντρομοι στα αγγλοκρατούμενα τότε Επτάνησα.

Ωστόσο, όσα και αν ήταν τα εμπόδια της επανάστασης, όσο και αν την υπονόμευαν οι εξουσιαστές της Ευρώπης και αρκετοί της Ελλάδας ο ξεσηκωμένος λαός δεν οπισθοχώρησε. Για πρώτη φορά τόσο μαζικά, το έθνος αρνήθηκε να ακολουθήσει τις προταγές να καταθέσει τα όπλα και αποφάσισε να συνεχίσει τα απελευθερωτικά κινήματά του στα οποία πήραν μέρος μαζί με τους χιλιάδες καταπιεσμένους ραγιάδες και εκατοντάδες απλοί κληρικοί.

Η δίψα για ελευθερία είχε κυριεύσει το λαϊκό αίσθημα. Με σθένος και ανδρεία ο λαός έδωσε από πάνω του τον ξένο δυνάστη, ιστορικό θαύμα μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς. <<Έτσι στον κάτω κόσμο πλέρωννε τα κρίματά του ο Παμφύλιος Αρδιαίος ο πανάθλιος τύραννος>>. Δυστυχώς, **σχεδόν 2 αιώνες αργότερα θα πέσουμε σε ένα νέο δυνάστη, τους καπιταλιστές της Γερμανίας και της Αμερικής.** Ο Ελληνικός λαός έχει γίνει δούλος τους. Για άλλη μια φορά μας πουλάνε στο σκλαβοπάζαρο και εμείς λέμε και ευχαριστώ.

Αλλά δεν πάει άλλο. Ο λαός οφείλει να πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Να επαναστατήσει. Να εκδηλώσει το θυμό του στους δρόμους και να απαιτήσει την ανατροπή. Βέβαια τότε ο εχθρός ήταν ένας, ο Οθωμανός δυνάστης. Σήμερα, οι εχθροί είναι πολλοί και μας χτυπάνε από παντού. Η Ευρώπη, η Αμερική, η οικονομία που καταρρέει, ο καπιταλισμός που κατασπαράζει τα πάντα γύρω του, ο **φασισμός που αναβιώνει.** Ο αγώνας μας είναι πολύ πιο δύσκολος. Το τέρας όσο πάει και μεγαλώνει, γι' αυτό και η αντίσταση πρέπει να είναι σύσσωμη και δυναμική. Μόνο όταν ο λαός σηκώσει το κεφάλι μπορεί να τραβήξει και πάλι η κοινωνία προς τα μπρος. Νέοι, μαθητές, φοιτητές, άνεργοι, εργάτες, συνταξιούχοι, όλοι μαζί να βάλουμε μπροστά τη σημαία της επανάστασης και να αγωνιστούμε για τα ύψιστα δικαιώματά μας στην ελευθερία, τη ζωή, την ανεξαρτησία. Όταν ο λαός συνειδητοποιήσει τη δύναμή του, όταν καταλάβει ότι πολίτης=οπλίτης, θα πάρει τα όπλα του και τότε θα είναι ανίκητος."